

KIRKENS UNGDOMSPROSJEKT I KRISTIANSAND

STØTTEGRUPPER/AKTIVITETSGRUPPER
FOR UTSATT UNGDOM

INNLEDNING

Dette notatet er utarbeidet av daglig leder for Kirkens Ungdomsprosjekt i Kristiansand (KUP). Det er i første rekke beregnet på menigheter eller kristne sammenslutninger som ser behov for å gjøre noe for utsatte barn og unge i sitt lokalmiljø, men denne type støttegrupper/aktivitetsgrupper kan selvfølgelig også drives av andre.

Betegnelsen ”utsatt” eller ”i faresonen” brukes for å påpeke at dette er et sekundærforebyggende tiltak. I fagterminologien skiller det mellom primær (rettet mot befolkningen generelt), sekundær (rettet mot risikoutsatte målgrupper) og tertiær forebygging (rettet mot enkeltpersoner med relativt store behov og komplisert problematikk). Eksempel på risikoutsatte målgrupper kan være: Barn av psykisk syke foreldre, barn av rusmisbrukende foreldre, barn i skilsmissefamilier, barn med eneforsørger, barn i innvandrerfamilier etc.

Jesus møtte vanskeligstilte mennesker med holdningen: *Hva vil dere jeg skal gjøre for dere?* Han syntes inderlig synd på dem og dekket deres behov både materielt og åndelig. Samtidig ga han dem veiledning i forhold til hva som var rett og galt, oppbyggende og nedbrytende. I vårt materielle og individualistiske velferdssamfunn er det stort behov for trygge sosiale sammenhenger der barn og unge får anledning til å bygge gode relasjoner til positive voksne og jevnaldrende. KUPs støttegrupper/aktivitetsgrupper har over tid vist seg å være et godt hjelpemiddel i denne forbindelse.

KORT PRESENTASJON AV KIRKENS UNGDOMSPROSJEKT (KUP)

KUP ble startet i 1991 på initiativ fra menighetene i Kristiansand domprosti i samarbeid med Norges KFUK/M, og var et forsøksprosjekt i perioden 1991-1993. Virksomheten ble i 1993 evaluert av Agderforskning og Agder Distriktshøgskole, og det ble gjort vedtak om videreføring etter endt forsøksperiode. I 2001 ble KUP evaluert av forskere fra Norsk institutt for by- og regionforskning (NIBR). Rapport er tilgjengelig på internettadresse: <http://www.nibr.no/uploads/publications/9a27eec0a03afee812f16a1c2d4698c9.pdf>

Grunnstammen i arbeidet har helt siden oppstarten vært drift av støttegrupper/aktivitetsgrupper, men KUP har også erfaring med åpne tiltak, alternativ konfirmantundervisning, leksegrupper, tiltak for unge mødre, individuell oppfølging, arbeid med gjengproblematikk/nynazister/innvandremiljøer m.m..

Dette notatet vil spesielt ta for seg den faglige begrunnelsen for å drive støttegrupper/aktivitetsgrupper for utsatt ungdom, samt gi noen tips om hvordan man kan etablere og drive dem etc.

METODISK TILNÆRMING TIL MÅLGRUPPEN

Før man starter et nytt tiltak er det viktig å vurdere følgende (spesielt når det gjelder utsatte målgrupper):

1. Har vi en gjennomtenkt begrunnelse for initiativet/tiltaket?
2. Har vi valgt en metodisk tilnærming til målgruppen som er faglig forsvarlig?
3. Har vi nok ressurser, kompetanse og motivasjon til at tiltaket vil ha noen effekt?

Målsetningsdebatter og evalueringsrutiner er dessverre mangelvare i en del kristne sammenhenger. Noen tiltak holdes i gang av gammel vane, uten at det stilles spørsmål i forhold til om dette er riktig ut fra dagens situasjon. Når det gjelder metodisk tilnærming, bør det gis rom både for Guds konkrete ledelse, faglig tyngde og sunn fornuft. Som sosionom falt det naturlig for meg å bruke arbeidsprosessen i sosialt arbeid som metodisk tilnærming. Denne prosessen kan kort beskrives i følgende hovedpunkter:

- a) Problemidentifisering (eller identifisering av behov)
- b) Kartlegging
- c) Analyse
- d) Målsetting
- e) Tiltak (planlegging og iverksettelse)
- f) Evaluering
- g) Generalisering av erfaringer (eks. slike notater som dette)

Det er viktig å påpeke at modeller, metoder og teknikker kun er hjelpemidler, og at de også har sine svakheter. En svakhet ved prosessen ovenfor er at den er problemorientert. KUP ønsker først og fremst å være behovsorientert i tilnærming til utsatt ungdom. Ved å fokusere på behov i stedet for problemer, kan vi unngå negativ kvalifisering (at det er negativ atferd/dårlig oppførsel som fører til at man får oppmerksomhet og hjelp). En behovsorientert tilnærming fører vanligvis også til at målgruppen føler seg mindre stigmatisert (det er mer akseptabelt å få hjelp ut fra behov enn ut fra problemer).

Problemidentifisering og kartlegging var i stor grad foretatt av offentlige instanser da KUP startet sin virksomhet i Kristiansand i 1991. En undersøkelse fra 1990 konkluderte med at det var ca.1300 såkalte ”bekymringsbarn” i kommunen (total befolkning 65 000). Med ”bekymringsbarn” menes barn og unge opp til 18 år som en offentlig instans har uttrykt bekymring for med tanke på omsorgssituasjon etc. Kartleggingen avdekket ellers at det fantes få forebyggende tiltak som var spesielt rettet mot ”bekymringsbarna”.

For å få en grunnleggende forståelse for utsatt ungdoms behov og problemer, bør man først sette seg inn i hva som skjer generelt i denne livsfasen (pubertet, identitetsutvikling, frigjøringsprosess m.m.). Deretter bør man vite en del om risikofaktorer og spesielle behov/problemer hos målgruppen. Forskning viser at de fleste som utvikler sosiale avvik (rusmisbruk, kriminalitet, atferdsproblemer m.m.) har hatt problemer med SOSIAL TILHØRIGHET, IDENTITET OG MESTRING i oppveksten. Disse tre begrepene er derfor meget sentrale når det gjelder utvikling av tiltak for ungdom i faresonen.

Hovedmålsetting for KUPs virksomhet ble ut fra problemidentifisering/kartlegging/analyse:

”Å DRIVE FOREBYGGENDE ARBEID FOR UTSATT UNGDOM I ALDEREN 12-18 ÅR FOR Å HINDRE UTGLIDNING TIL BELASTEDE MILJØER, RUSMISBRUK OG KRIMINALITET.”

En delmålsetting ble:

”Å SKAPE TRYGGE SOSIALE SAMMENHENGER DER MÅLGRUPPEN KAN FÅ TILHØRIGHET, ET POSITIVT SELVBILDE OG POSITIVE MESTRINGSOPPLEVELSER.”

Flere forhold bør tas i betraktning når man skal utvikle egnede tiltak. For å få god effekt, bør man sjekke om man har tilstrekkelig med **ressurser, kompetanse** og **motivasjon**. I noen sammenhenger bruker fagfolk masse ressurser på klienter som i utgangspunktet ikke er motivert for å endre sitt livsmønster. Tiltakene vil ha liten effekt dersom man ikke klarer å skape motivasjon for endring hos målgruppen. Dette fører også ofte til utbrenthet hos fagfolk.

Manglende kompetanse kan også føre til liten effekt, f.eks. når ungdommer fra multiproblemfamilier blir foreldre og gjerne vil gi barna sine god omsorg, men ikke vet nok om barns behov og utvikling etc. Slike ungdommer trenger både teoretisk og praktisk opplæring for å kunne bli gode foreldre. Mange trenger også hjelp til økonomistyring etc.

KUP hadde i utgangspunktet knappe ressurser, men hadde mulighet til å knytte til seg frivillige medarbeidere fra ulike kristne sammenhenger i nærmiljøet. Vi var klar over at fagfolk i det offentlige hjelpeapparatet muligens ville være skeptiske til ”halvprofesjonelle, idealistiske aktører” som ønsket å gjøre noe for ei målgruppe med store behov og sammensatt problematikk. KUP la derfor stor vekt på å ha en faglig velfundert begrunnelse for sine tiltak, samt et styre og en ledelse med solid kompetanse innen fagområdet. Det ble også lagt opp til nært samarbeid med det offentlige hjelpeapparatet.

Vi valgte å starte opp ei støttegruppe/aktivitetsgruppe ut fra følgende faglige vurderinger:

- Resosialisering skjer vanligvis best innenfor en avgrenset og oversiktlig sammenheng der det er ”voksen” sosial kontroll. Praksis viser at denne type grupper fungerer godt når det er 6-15 medlemmer (våre aktivitetsgrupper har 8-12 ungdommer + 3-5 voksenledere).
- For å styrke den sosiale tilhørigheten bør slike grupper være ”lukkede tiltak” der medlemmene har fast plass. Samtidig bør ledersituasjonen være stabil.
- For å skape trygghet bør det være noen få, enkle og oversiktlige regler som alle forstår hensikten med og kan forholde seg til. I våre grupper er det 3 hovedregler:
 1. Mobbing er ikke tillatt.
 2. Bruk av rusmidler i våre sammenhenger er ikke tillatt.
 3. ”Sladring” om grupped medlemmers personlige problemer etc. til folk utenfor gruppa er ikke tillatt.

Fast plass, oversiktig gruppe og stabil voksenkontakt er et godt utgangspunkt for å styrke de unges selvbilde. De blir sett og hørt og får anledning til å ta opp personlige ting uten å risikere å bli gjort narr av. Alle blir oppringt dagen før samling, de får brev om helgeturer, vi gir dem ekstra oppmerksomhet når de har bursdag, prøver å legge merke til om de forandrer ”image” (eks. ny sveis, nye klær...).

For å utvikle deres mestringsevne planlegger vi aktiviteter som passer for deres nivå. Det er viktig at ”lista ikke legges for høyt”, og at de ikke blir presset til å være med på noe de er engstelige for. Samtidig bør de få utfordringer som fører til at de stadig lærer/mestrer nye ting.

Tiltak som iverksettes bør evalueres. Dette kan gjøres kontinuerlig eller punktvis, internt eller eksternt. Uansett bør man sikre at evalueringen brukes til å videreutvikle tiltaket, og ikke at den bare blir en rapport som samler støv i ei bokhylle.

I KUP har vi en kontinuerlig evalueringsprosess der alle tiltak gjennomgås ukentlig på stabsmøte. I tillegg har hele virksomheten blitt evaluert eksternt to ganger. De eksterne evalueringene har stort sett bekreftet at tiltakene virker etter hensikten. Sammendraget i NIBRs rapport konkluderte blant annet med:

"KUP kan karakteriseres som et omsorgstilbud til ungdommer med ulike grader av sosiale problemer. For så godt som alle ungdommene gjelder at de ikke deltar i noen andre frivillig eller kommunalt tilrettelagte fritidstilbud. Vi hevder at KUPs arbeidsform og funksjon best kan beskrives med "familien" som metafor. KUP kan på mange måter sees som en "surrogat-familie" som kompenserer for svakheter eller mangler ved mange av ungdommenes oppvekstfamilie.

Ungdommene gir uttrykk for meget positive erfaringer fra, og vurderinger av KUPs virksomheter. Også ansatte i offentlige etater gir uttrykk for entydige og positive vurderinger. KUPs arbeid blir sett på som et verdifullt supplement. KUP er en meget fleksibel organisasjon som møter ungdom på tidspunkt hvor offentlige virksomheter holder stengt.

KUP viser stor evne til å ta nye utfordringer. Dette framholdes av ansatte og frivillige medarbeidere. Observasjoner vi har gjort under dette arbeidet gir høy grad av støtte til dette.

KUP er noe mer enn et fritidstilbud. KUP kan sies å være et bindeledd mellom den offentlige "velferdsstaten", og ei stor gruppe vanskeligstilte unge. KUP organiserer og mobiliserer betydelig frivillig innsats til beste for disse ungdommene.

KUP framstår som en kostnadseffektiv virksomhet."

REKRUTTERING OG OPPFØLGING AV FRIVILLIGE MEDARBEIDERE

I kristne sammenhenger bør det være naturlig å begynne rekrutteringsarbeidet med "å be høstens Herre drive arbeidere ut til sin høst". Det kan være fornuftig å utarbeide et kort notat som beskriver tiltaket. Man kan så presentere tiltaket i sammenhenger der det kan være potensielle frivillige medarbeidere (eks. på gudstjenester, møter, unge-voksne grupper, høyskoler...). KUP fikk sine første frivillige medarbeidere på denne måten. Senere har rekruttering av nye medarbeidere stort sett skjedd via det sosiale nettverket til allerede engasjerte medarbeidere.

Ansvarlig leder for tiltaket bør ta en samtale med hver potensiell ny medarbeider for å informere om arbeidet og for å vurdere om vedkommende er egnet til å jobbe med denne type ungdom. Lederne bør være minst et par år eldre enn ungdommene. Arbeidet krever evne og vilje til fleksibilitet og samarbeid. Medarbeiderne må ha sunn kritisk sans og evne til å sette grenser. Det er også nødvendig å ha innlevelsesevne for å kunne forstå og hjelpe enkeltungdommer i vanskelige og sammensatte livssituasjoner. Medarbeiderne må være åpne for korreksjon og faglig veiledning. De må kunne forplikte seg til minimum 1 års engasjement. Samtidig må det selvfølgelig være åpent for at ikke alle kan møte hver gang eller bli med på alle turer. Det bør derfor være nok ledere i gruppa til at man enkelte ganger kan ta seg fri.

I KUP får medarbeidere veiledning individuelt, gruppevis eller på felles ledersamlinger. Det arrangeres ledersamling i starten av hvert semester, hvor man først har noe fellesprogram og deretter planlegging av kommende halvår for hver enkelt gruppe. Lederne samles også til juleavslutning, der de blant annet lager pakker med julegodt/smågodt og skriver kort til alle ungdommene. Julepakkene blir delt ut på siste gruppesamling før jul eller levert hjemme hos den enkelte. Ungdommene setter veldig stor pris på denne oppmerksomheten.

Av og til arrangeres det ledersamlinger med spesielle tema/foredragsholdere. Slike samlinger bør ikke være for ofte, da de frivillige medarbeiderne allerede gir ganske mye av sin tid til dette arbeidet. Samtidig er de fleste glade for å få anledning til å utvikle sin kompetanse innenfor feltet.

REKRUTTERING AV UNGDOMMER

KUP har satset på et nært samarbeid med offentlige instanser når det gjelder rekruttering av ungdommer. Da den første aktivitetsgruppa startet våren 1991, ble tilbudet presentert via sosiallærere og ansatte i barnevernet. Etter hvert har tilbudet blitt såpass kjent at mange ungdommer kommer direkte til oss for å spørre om de kan få bli med i ei gruppe. Vi ber dem som regel da ta kontakt med sin sosiallærer, slik at vi får en vurdering av en offentlig instans som kjenner til deres situasjon. Deretter foretar vi en inntakssamtale for å kartlegge behov og sjekke om vedkommende ungdom er i målgruppen. Når dette er avklart, kan ungdommen eventuelt tilbys plass i ei aktivitetsgruppe.

HVORDAN ORGANISERE OG DRIVE EI STØTTEGRUPPE/AKTIVITETSGRUPPE?

Skriv til henvisende instanser/potensielle medarbeidere

Det kan være fornuftig å utarbeide et kortfattet skriv med begrunnelse/plan for tiltaket før man tar kontakt med eventuelle henvisende instanser eller potensielle medarbeidere.

Inntakssamtaler etc.

Det bør utarbeides en fast prosedyre for inntak av nye ungdommer.

Lokaliteter

Gruppen bør ha en base/et lokale der de kan få en opplevelse av å høre til, men det er ikke nødvendig å bruke denne basen hver gang gruppa samles.

Program

Gruppeprogrammet bør utarbeides av gruppelederne for ca. ½ år om gangen. Ut fra erfaring bør ungdommene ikke få for mye ansvar med henhold til planlegging og gjennomføring av program. Mange er utrygge/usikre på seg selv, og blir enda mer utrygge hvis de får for mye ansvar, i hvert fall fra begynnelsen. I programmet bør det legges opp til forskjellige aktiviteter ut fra hva man har mulighet til å finne på i nærmiljøet. Prøv å legge opp til aktiviteter som virker sosialiserende og trygghetsskapende. Aktivitetene kan også være spennende og utfordrende, men husk at ingen må presses til noe de ikke vil. Unngå mest mulig passiviserende ting som TV/video o.l. Det bør lages "back-up" i programmet når man legger opp til uteaktiviteter som er væravhengige.

Mat

Det bør være et måltid på hver samling. Ungdommer er ofte sultne, og mange har dårlige matvaner, så dette kan være en gylden anledning til å vise dem at sunn mat kan være både enkel og innbydende. Det å lage mat kan også være en aktivitet i seg selv (f.eks. bake-kveld, gourmet-aften, lage kjøttkaker/fiskekaker fra bunnen av, konkurranse om hvem som lager finest salat...). Dersom man har uteaktiviteter, bør maten være enkel, men her går det også an å tenke sunt og variert (ferdig-grillet kylling, trøndersodd, ta med ferdig kyllingsalat, frukt etc.).

Transportmidler

Gruppen bør ha tilgang på minibuss eller personbiler. Det er viktig å gjøre ungdommene kjent med positive aktivitetsmuligheter i sitt nærmiljø, og man er da ofte avhengig av egne transportmidler.

Turer

Helgeturer er viktige for å sveise sammen gruppa og for å observere ungdommenes sosiale funksjon over tid. Det bør legges opp til fine fellesopplevelser, varierte aktiviteter og rolige perioder der man bare kan kose seg sammen (matlaging, kortspill...). Enkelte ganger kan man også planlegge helgeturer for å oppleve noe helt spesielt (skitur, padletur, storby-tur...). I KUP har gruppene vanligvis 2 helgeturer i halvåret.

Hver gruppe gjennomfører også en 5-7 dagers sommertur. Det er viktig å planlegge sommerturen i god tid. Ungdommene bør få et skriv med turprogram, regler, utstyrliste, påmeldingsslipp.

I KUP har vi prøvd ut mange forskjellige sommerturopplegg (båttur i sørlandsskjærgården, aktivitetsferie i fjellheimen/Oppdal, tur til Gøteborg/Liseberg, strandferie i Danmark, tur til Paris/Eurodisney, m.m.). Vi har kjøpt inn lavvu-telt og annet turutstyr, noe som gjør at vi kan bo billig og være fleksible m.h.t. overnatting.

Vi har forsøkt å slå sammen flere grupper på enkelte turer, men det har vist seg å fungere dårlig. Ungdommene blir da fort utrygge, det kan bli forvirring når det gjelder ansvarsfordeling mellom ledere etc.

Avslutning av grupper

Når man starter opp ei ny aktivitetsgruppe, er det vanlig at 2-3 ungdommer av forskjellige årsaker slutter etter relativt kort tid. Siden dette er et frivillig fritidstilbud, bør det ikke legges for mye arbeid i å presse de unge til å være med eller fortsette i gruppa hvis de selv ikke er motivert for det. Man bør heller gi tilbudet til nye ungdommer, slik at gruppa igjen blir fulltallig og ikke "halter" for lenge i oppstartsfasen.

Over tid vil gruppa skrumpe inn. Noen flytter, noen blir med i andre fritidstilbud, noen slutter i forbindelse med overgang fra grunnskole til videregående skole etc. Dette er en naturlig prosess, men for en del ledere vil det likevel oppleves som frustrerende fordi de ønsker å holde på flest mulig lengst mulig. Det kan da være viktig å tenke over at hensikten med arbeidet ikke er å gjøre ungdommene avhengige av oss, men å gjøre dem i stand til å mestre livet bedre på egen hånd.

Dersom gruppa etter 1-2 år skrumper såpass inn at det bare er 5-6 stykker igjen, kan det være vanskelig å avgjøre om det bør tas inn nye ungdommer eller om gruppa bør avsluttes som helhet. I KUP har vi ikke noen mal for hvordan dette skal håndteres, og vi har ulike erfaringer. Samtidig har vi dårlige erfaringer med å slå sammen to grupper som hver for seg har skrumpet inn i løpet av et par år. I NIBRs rapport om KUP brukes "familien" som metafor. Hvis vi ser på hver enkelt gruppe som en slags familie, forstår vi at det ikke er så lurt å slå sammen to familier bare fordi om noen barn flytter hjemmefra.

Min generelle vurdering er at man ikke bør vente for lenge med å avslutte grupper. Kanskje gruppetilbudet burde avgrenses til ca. 3 år. Da vil vi også unngå en del klaging og problemer med at enkelte "siler ut" aktiviteter og gruppesamlinger som de tror blir kjedelige fordi de har vært med på det før. Hvis enkelte ungdommer fortsatt trenger oppfølging, kan de eventuelt få dette individuelt.

Når gruppa går mot avslutning, bør ungdommene informeres skikkelig om dette, gjerne skriftlig. For å markere overgangen, kan det være fint å avslutte gruppa med en tur (sommertur) eller en liten fest (juleselskap). Det kan også være godt å få med seg en mimre-video eller en bilde-collage med gode ønsker fra ledere etc. De unge bør få beskjed om at de gjerne må ta kontakt hvis de trenger råd og veiledning etter at gruppa er avsluttet.

Når gruppa avsluttes, er det viktig å motivere lederne til å fortsette med nye ungdommer. Det kan være hensiktsmessig å arrangere en samling for lederne der man foretar en skikkelig evaluering av det avsluttede tiltaket. Denne evalueringen bør så ligge til grunn for planlegging av ei ny gruppe. Lederne vil da oppleve at erfaringer fra den gamle gruppa (både positive og negative) settes inn i en større sammenheng og brukes konkret for å utvikle og forbedre tiltaket. Det å få "blanke ark" kan også være forfriskende og motiverende, selv om man kanskje vil savne noen av de "gamle" ungdommene av og til.

ØKONOMI / FINANSIERING

Kostnadene for drift av ei aktivitetsgruppe vil variere en del ut fra lokale forhold, men man bør regne med at ei slik gruppe krever en del mer ressurser enn f.eks. en vanlig kristen ungdomsklubb. Det er ikke fornuftig å legge opp til at ungdommene selv skal betale for mat/aktiviteter etc. I KUP fant vi fort ut at selv en femtilapp kan være for mye å kreve dersom en ungdom kommer fra et sosialt vanskeligstilt hjem. Det å være med i KUP er derfor i utgangspunktet gratis, men alle må betale en egenandel på kr.500 for sommerturen. Dersom enkelte ungdommer/familier ikke kan dekke kostnadene for sommerturen, har vi en avtale med barnevern/sosialkontor om at de kan søke om tilskudd til egenandel + kr.100 i lommepenger pr. dag.

Eksempel på årsbudsjett for drift av ei aktivitetsgruppe:

42 ukentlige samlinger á kr.500 (inkludert mat, aktiviteter, transport)	kr. 21 000
4 helgeturer á kr.5 000 (inkludert mat, overnatting, transport, aktiviteter)	kr. 20 000
5 dagers sommertur (inkludert mat, overnatting, transport, aktiviteter, godtgjøring til ledere, minus egenandeler fra 10 ungdommer)	kr. 25 000
Diverse (utstyr, bursdagsgaver til ungdommene, m.m.)	kr. 14 000
SAMLET	kr. 80 000

Finansieringen avhenger av lokale forhold. Noen menigheter har såpass god økonomi at de vil kunne drive ei slik gruppe uten å samle inn ekstramidler. Andre vil kanskje måtte opprette en egen givertjeneste for tiltaket. Ellers er det mulig å søke støtte fra forskjellige kommunale, fylkeskommunale, statlige og private instanser (legater, fonds, veldedige organisasjoner...). Man bør undersøke hvilke støtteordninger som finnes både lokalt og sentralt. Kontakt evt. KUP for mer informasjon om dette.

GJENNOMFØRING OG EVALUERING

Når man starter et nytt tiltak, bør man ikke være for bundet av planer og program. Det viktigste er ikke å gjennomføre alt som står på programmet, men å utvikle trygge relasjoner og et godt fellesskap. Erfaringer og vurderinger bør noteres ned etter hvert. I KUP har vi derfor en perm for hver gruppe der det blant annet skrives en kort rapport etter samlingene/turene. Denne type kontinuerlig dokumentering/evaluering kan være et viktig redskap når program for neste periode skal utarbeides. Det er også viktig å ta seg tid til å evaluere gruppa et par ganger hvert halvår (eget ledermøte), og ved slutten av hver programperiode. I KUP har vi også valgt å "utsette oss for" ekstern evaluering. Dette har vi blant annet gjort fordi vi samarbeider mye med det offentlige hjelpeapparatet

og fordi vi får fast økonomisk støtte fra kommunen. Både formål, kostnader og utbytte bør vurderes nøye før man setter i gang med ekstern evaluering.

GENERALISERING AV ERFARINGER

Når man har drevet på lenge innenfor et spesielt fagfelt, kan erfaringene generaliseres slik at de blir til nytte for andre. Erfaringer bør beskrives og generaliseres slik at de har størst mulig overføringsverdi (de skal kunne tilpasses ulike lokale forhold). Ved å forholde seg fornuftig til andres erfaringer, kan man spare tid og krefter og unngå feilgrep, samtidig som man stadig videreutvikler det grunnleggende konseptet. (Det er ikke nødvendig å finne opp hjulet på nytt, men hjul-konseptet kan stadig forbedres og videreutvikles).

Etter 15 års erfaring med drift av støttegrupper/aktivitetsgrupper, mener jeg konseptet egner seg godt med tanke på sekundærforebyggende sosialt arbeid for utsatt ungdom. Jeg håper dette notatet kan være med på å hjelpe andre i gang med liknende tiltak og at konseptet blir videreutviklet og tilpasset lokale forhold.

Jens Kristian (Kikkan) Karstensen,
daglig leder,
Kirkens Ungdomsprosjekt